RuimZicht

Officieel orgaan van Stichting Ruimzicht

JAARGANG 132 - NUMMER 1
Maart 2012

Redactie: Cornelis Houtmanstraat 2, 3572 LV Utrecht | Tel. (030) 25 40 248 | Fax (030) 25 40 269 | Email: info@ruimzicht.nl | www.ruimzicht.nl

Ruimzicht kent twee speerpunten: het bieden van een betrouwbaar onderdak aan studenten én 'het ondersteunen en begeleiden van personen die zich voorbereiden op het ambt van predikant in de Protestantse Kerk in Nederland en het meewerken aan de goede uitoefening van dit ambt'. In dit nummer staat vooral de predikant centraal: hoe Ruimzicht op een positieve manier kan bijdragen aan een adequate en hedendaagse invulling van de uitoefening van het ambt van predikant.

Bevlogen predikanten

Er wordt veel gevraagd van de professionaliteit van de predikant. De last van een kleiner wordende kerk ervaren predikanten aan den lijve. Organisatorisch betekent dit meestal meer taken door minder mensen en schipperen met een kerkorde die hierop onvoldoende is aangepast. Soms ook wordt de krimp de predikant in de schoenen geschoven ('als onze predikant meer jeugd zou aanspreken dan zou onze kerk voller zijn'). Ook maatschappelijk hebben de kerk en het predikantschap ingeboet aan status. Deze druk op predikanten vertaalt zich soms in conflicten met kerkenraad over ambtsopvatting of aanpak van het gemeentewerk of in klachten van stress, vermoeidheid en disfunctioneren. Vanuit de PKN is een stimuleringsbeleid ontwikkeld (implementatie rapport 'Hand aan de ploeg') om predikanten vitaal en opgewassen tegen hun taak te houden. Permanente Educatie is één van de maatregelen, die de PKN hiervoor inzet.

Bevlogenheid klinkt soft, maar levert harde resultaten. Dat wordt in diverse internationale studies aangetoond. Bevlogen werknemers zijn 18% productiever. En wereldwijd onderzoek door Gallup Consulting (2002) toont wetenschappelijk aan dat er grote verschillen bestaan tussen bevlogen werknemers en werknemers die niet bevlogen zijn. Aan het onderzoek namen zo'n 1 miljoen werknemers deel, uit 36 multinationals uit verschillende sectoren. Bij bevlogen werknemers is aangetoond: 27% minder verzuim, 62% minder veiligheidsincidenten, 18% meer productiviteit, 12% meer klantgroei, 12% meer winst.

Executive coaching

Met de pilot study 'Executive coaching voor predikanten' wil Stichting Ruimzicht samen met de expertise van Nyenrode Business Universiteit en Berenschot Groep B.V. predikanten ondersteunen in de uitoefening van hun ambt en daarbij het accent leggen op het inspirerend leiding geven aan jezelf en de gemeente. Het bevorderen van engagement van predikanten stelt hen in staat zich met inspiratie en energie goed van hun taken te kwijten. Zicht krijgen op persoonlijke drijfveren en bronnen kan predikanten helpen hun professioneel handelen te vergroten en hun persoonlijk leiderschap te versterken.

Dat predikanten en proponenten behoefte hebben aan begeleiding op maat en minder aan centraal georganiseerde cursussen of toerusting bleek uit een evaluatie onder proponenten en predikanten, uitgevoerd door het Mobiliteitsbureau van de PKN (2010). Een feit dat samen lijkt te hangen met individualisering als maatschappelijke trend. Coaching is zo'n vorm van intensieve begeleiding op maat toegesneden. Gezocht wordt naar mogelijkheden om het functioneren te versterken, belemmeringen weg te nemen en het effectief werken te vergroten. Een coachingstraject is in te zetten bij loopbaanvraagstukken, ondersteuning bij veranderingen in de functies van predikanten bijvoorbeeld ten gevolge van fusies van gemeenten en bij persoonlijke ontwikkelvragen van predikanten. In het kader van dit project is gekozen executive coaching in te zetten om zo de leidende rol van predikanten in de kerk te ondersteunen en authentiek leiderschap te stimuleren.

Doelstelling en opzet onderzoek

Predikanten bevlogen en geïnspireerd te krijgen en te houden voor hun werk door het aanbieden van executive coaching en onderzoek te doen naar de effectiviteit en efficiency van deze vorm van coaching als instrument voor de ontwikkeling van predikanten.
De bijbehorende vraagstelling van het onderzoek luidt:

1. Wat is het effect van executive coaching op predikanten ten aanzien van hun persoonlijk welbevinden, leiderschap, bevlogenheid en productiviteit?
2. Wat is het effect van executive coaching van de predikant op de gemeente en/of de arbeidsorganisatie in termen van bloei en ziekteverzuim?

Alle predikanten in de PKN kunnen online een vragenlijst invullen ter bepaling van hun situatie. Deze vragenlijst is een compilatie van verschillende gevalideerde vragenlijsten en geeft informatie over persoonlijk welbevinden, functioneren als predikant, competenties, aanwezige stressoren en persoonlijk leiderschap. Het gebruik van deze modulaire vragenlijst helpt predikanten (en coach) zicht te krijgen op hun talenten en persoonlijke drijfveren.
Uit de inzenders van de ingevulde vragenlijsten (nulmeting) wordt een steekproef getrokken van 100 predikanten op basis van o.a. demografische kenmerken. De helft van de steekproefpopulatie zal de coaching aangeboden krijgen, de andere helft zal als controlegroep functioneren en ontvangt geen coaching. Na een aantal maanden krijgen beide groepen opnieuw de vragenlijst voorgelegd (nameting).

Een burn-out kan worden voorspeld door een hoge score op taakeisen en een lage score op energiebronnen/job resources. Het omgekeerde is echter niet waar: een lage score op taakeisen heeft niet direct invloed op de bevlogenheid van de werknemer. Bevlogenheid wordt in grote mate beïnvloed door een hoge score op energiebronnen. Het stimuleren van werkplezier levert organisaties dus aantoonbaar meer resultaat op. Via dit project willen we duidelijkheid krijgen of dit ook voor predikanten geldt.

Individueel traject

De aangeboden coaching bestaat uit een Individueel coachingstraject van circa 6 sessies onder begeleiding van een senior coach. Voor het onderzoeksproject zal een vijftal coaches na selectie en training worden voorgesteld aan predikanten. Alle coaches hebben ervaring met het werken voor kerkelijke organisaties en zijn zelf als gelovige mensen bevlogen en betrokken. Matching vindt plaats op basis van wederzijdse instemming. Er wordt in de coaching gewerkt volgens o.a. de principes van de Positieve Psychologie. De coaching vindt plaats volgens een voorop gezette structuur en inhoud. Thema's die aan de orde komen zijn persoonlijke drijfveren, stress, spirituele bronnen, leiding geven aan jezelf en de gemeente, wat geeft je energie, hoe draag je bij aan een bloeiende gemeente? De kosten voor de predikanten zijn uiterst gering, omdat een aantal organisaties en fondsen dit project van harte steunen en bereid zijn hiervoor geld te verstrekken.

Lees verder op pagina 2

IN DIT NUMMER O.A.:

Internationaal Convivium Groningen 1
Buitenlandse studenten aan de PThU 2
Drie studenten uitgelicht..... 3
Een enkeltje avonuur graag 4
Mobiliteitsbureau..... 5
Personalia, keukenblok 6

Bevlogen mensen
Willem van Rhenen is als wetenschappelijk begeleider bij dit onderzoek betrokken en is zelf de belichaming van een zeer geëngageerd en productief mens. Hij promoveerde in 2008 als bedrijfsarts aan de Universiteit van Amsterdam en onderzocht jaren lang honderden Nederlandse managers

over belastende en energie verhogende elementen bij hun werknemers. Sinds 2010 is hij als hoogleraar 'engagement and productivity' verbonden aan Nyenrode Business Universiteit en lid van de Raad van Bestuur van '365'. Zijn missie is om organisaties en individuen te inspireren door bevlogenheid te verhogen. Dit resulteert aantoonbaar in energiekere werknemers en een duurzame vergroting van de productiviteit. Het benutten van bronnen en talenten, het beïnvloeden van cognities en het verbreden van het persoonlijk gedragsrepertoire zijn essentieel in zijn aanpak. "Het is belangrijk voor mij dat ook predikanten toegang hebben tot dit gedachtegoed en leren hoe ze maximaal gebruik kunnen maken van aanwezige bronnen en talenten in hun werk", aldus Willem van Rhenen, die zelf praktiserend christen is en in dit project persoonlijke passie verbindt met zijn leerstoel bij Nyenrode.

Albert Jan Stam is betrokken als adviseur bij dit project. Hij kent Stichting Ruimzicht al vanuit zijn studietijd toen hij in De Stadhouder, één van de Utrechtse convivia, woonde. Als theoloog werkt hij inmiddels vanuit zijn eigen bedrijf samen met Berenschot Groep B.V. Hij promoveerde in het onderwerp oecumenica aan de universiteit van Utrecht en heeft als predikant gewerkt in Rotterdam, Blokzijl en Leusden. Hij is geïnteresseerd in wat ethiek, bezieling en zingeving inhouden voor werknemers. Zijn focus is primair gericht op de persoonlijke, morele en geestelijke ontwikkeling van mensen in relatie tot hun organisatie. Dit project sluit daar goed op aan. "Het mooie van deze pilot study is dat predikanten de kans geboden wordt zich te herbronnen en hun roeping als predikant te vernieuwen. Het zijn spannende tijden voor de kerk en coachen op leiderschap is mensen gerichter inzetten en bekwamen bij het inzetten van hun talenten en energie", aldus Albert Jan Stam.

Draagvlak
Voor het welslagen van het project is de steun van de PKN onmisbaar. Van meet af aan zijn het Mobiliteitsbureau en de Werkbegeleiding nauw betrokken geweest bij de ontwikkeling ervan. Een Comité van Aanbeveling van personen uit de breedte van de PKN zal het project steunen vanuit de diverse bloedgroepen, die de kerk

heeft. En last but not least zal de verbinding met de PThU vorm krijgen via deelname aan de wetenschappelijke projectgroep.

Anne Weiland

'Vanzelfsprekend'?

Predikantschap? Zo vanzelfsprekend is het geworden dat ik in de nabije toekomst dominee zal zijn, en zo vanzelfsprekend dat de kerk een centrale plaats in mijn leven heeft, dat ik mij soms pas door een verbaasde vraag of een verbaasde blik realiseer dat het helemaal niet zo vanzelfsprekend is. Niet voor anderen, en feitelijk ook niet voor mijzelf, begonnen als meisje in de gereformeerde gemeente. Dat verklaart in ieder geval wel meteen mijn theologische laatbloeierschap: ik had wat tijd nodig voor ik in vrijheid deze weg kon gaan. Die vrijheid betekent ook dat ik de traditie waarin ik ben geworteld, koester.
Evenmin als voor mijzelf is het voor anderen vanzelfsprekend dat je er op latere leeftijd voor kiest het roer zo drastisch om te gooien, te beginnen aan een studie die in mijn geval acht jaar zou gaan duren en in te stappen in een kerk die leeg loopt en waarover allerlei treurige berichten in de media verschijnen.
Bezinning en spiritualiteit mogen dan trendy zijn, aan religie wil dat vlotte imago maar niet kleven. Veel mensen zijn geloof en kerk als een beetje merkwaardige, en zelfs niet altijd onschuldige hebbelijkheid gaan beschouwen. Dat merk ik zelf ook als ik in gesprek raak over de keuzes in mijn leven. Al heb ik het liever over 'de weg die ik ga' als over keuzes.
Natuurlijk heb ik op beslissende momenten bepaalde stappen gezet. Maar vooral ben ik, door theologie te gaan studeren, een weg ingeslagen die mij ontzettend veel rijkdom heeft gebracht. Rijkdom aan kennis, aan ervaringen, aan geloofsverdieping, aan inzichten over God en mensen. De keuze voor het predikantschap is geleidelijk ontstaan; aanvankelijk dacht ik Geestelijk Verzorger te worden omdat dat meer in het verlengde van mijn toenmalige werk in de gezondheidszorg lag. Maar langzaamaan werd ik steeds enthousiaster over de gedachte de spin in het web van een gemeente te zijn. Voor mij is de kerk namelijk helemaal niet merkwaardig, of dat sombere logge apparaat waarover ik zo vaak lees en hoor. Voor mij is zij een veilige plaats, waar mensen geloven in elkaar omdat God in hen gelooft. En door dat geloof krijgen ze vleugels. Soms maar hele kleine vleugeltjes, dat zie ik ook wel. En er wordt echt niet altijd even fraai mee gevlogen. Maar er is altijd het geloof in dat vliegen, het geloof in het goede, het geloof dat we elkaar niet hoeven af te rekenen op die beperkingen maar juist aanmoedigen om zó te zijn als God ons ziet. Dat is voor mij de kerk, en voor die kerk loop ik warm. Op die kerk ben ik trots. Want het is een plaats waar voor alles God in mensen gelooft. Dus in mij. Pas dan komt al het andere.
Is het predikantschap een keuze of een roeping? Het is eigenlijk geen van beiden en allebei. Ik denk dat iedereen zijn eigen plek in het leven moet zoeken, haar eigen plek moet vinden. Dit is mijn weg, en mijn plek. Voor mij is dat vanzelfsprekend geworden.

Marijke van Selm hoopt binnenkort haar predikantsopleiding af te ronden.
Zij is bij haar studie door Ruimzicht ondersteund vanuit het fonds Aktie Late Roepingen.

Willem Roskam stelt zich voor

Sinds november ben ik het nieuwste bestuurslid van Stichting Ruimzicht. Er is in het bestuur ook altijd een student uit één van de convivia lid, en dat ben ik. Mijn convivium is het nog kersverse Villa Spina Rosa, in Utrecht. Daar woon ik nu al een tijdje met heel veel plezier. Het leven in ons convivium vind ik mooi omdat we met zoveel verschillende mensen zijn. We doen soms gekke, soms juist ook heel inhoudelijke dingen met elkaar.

In de afgelopen jaren heb ik bestuurs- en organisatiewetenschap en theologie gestudeerd. En hoewel ik het eerst niet van plan was, maak ik die laatste studie nu af in de vorm van een master tot gemeentepredikant aan de PThU. Een interessante studie in heel veel opzichten. Het bestuurswerk bij Ruimzicht vind ik nog extra leuk omdat ik er ook voor gestudeerd heb.

Je kunt me in Utrecht met enige regelmaat vinden op de mooiste toren van het land. Als gids werk ik nu al een paar jaar op de Domtoren. Dat is (denk ik) het leukste bijbaantje van Utrecht... Als je de toren nog niet beklommen hebt, moet je dat zeker één keer in je leven hebben gedaan.

Lezen is een hobby van me, net als piano spelen en lekker eten (maken). Het ideaal van samen leven in een convivium vind ik waardevol, hoewel soms ook wel eens lastig. Het bestuur van Ruimzicht vind ik een boeiende manier om ook achter de schermen aan dat ideaal te werken.

Stichting Ruimzicht zoekt per 1 september 2012 Nederlandse studenten voor het internationale convivium in Groningen.

Een bewoner van het internationaal convivium:

- is enthousiast over het convivium-concept en onderschrijft de doelstelling van Ruimzicht
- kiest bewust voor deze manier van samenleven
- is de gevorderde c.q. werkende student (RUG) in de leeftijd van 20-27 jaar
- maakt tijd vrij voor het convivium
- is geïnteresseerd in zijn medemens en kan omgaan met verscheidenheid in geloof, cultuur en geaardheid
- is merkbaar geboeid door andere culturen
- heeft een open, nieuwsgierige houding
- is betrouwbaar, staat stevig in z'n schoenen en kan relativeren spreekt Engels

Wie interesse heeft kan zich voor 1 mei a.s. aanmelden via de website van Ruimzicht (www.ruimzicht.nl) of contact opnemen met de convivium-pastor, ds Florida de Kok, 06-51410427 of fahadekok@ruimzicht.nl

Dit wordt het Internationale Convivium in Groningen: Martinikerkhof 9, tegenover de monumentale Martinikerk. Het pand beschikt over 12 kamers, een gezamenlijke woonkamer, bezinningsruimte en een gastenkamer.

Oud-bewoner in beeld

PERSONALIA

Naam: Siebe H. Hiemstra
Leeftijd: 62 jaar
Woonplaats: Voorthuizen
Burgerlijke staat: gehuwd
Gevolgde studie: LTS, MTS, HTS-bouwkunde Leeuwarden, 4j avondstudie Academie van Bouwkunst Groningen, Theologie RU Groningen
Huidige functie: predikant Ichthuskerk-gemeente Voorthuizen, 66% deeltijd; mijn vrouw en collega, Monica M. Schwarz 34% in dezelfde gemeente, samen fulltime.
Convivium: Pakhuis London, zomer '81 tot 11-11-'83
Email: totzondag@planet.nl

Ben je rijk?
Ontzettend rijk! Vorige zomer vierden we ons 25jarig huwelijk in het kerkje van Fransum, bij Groningen, waar we destijds ook ons trouwfeest hadden. Tot zelfs uit Zeeland (en Zwitserland) waren er familie en vrienden gekomen om dit met ons te vieren. Iedereen had lekker eten meegenomen en de dag vulde zich verder met toespraken, liederen, muziek... Ook onze drie kinderen hadden een verrassende inbreng. Wat een rijkdom!
Vorige maand was ik 25 jaar predikant, een feestelijke kerkdienst, familie en vrienden waren gekomen en mensen uit onze vorige gemeenten Reiderland en Hummelo; de kindernevendienstkinderen hadden cadeaus gemaakt en de kerkenraad zong een Farce Majeur-lied, waarbij de voorzitter de pannendeksels hanteerde. Rijk!

Wat is je lijfspreuk?
Bij mijn jubileum heb ik de cantorij gevraagd een lied te zingen dat ik al in het convivium heb geleerd: "Dan nog klamp ik mij, vast aan jou of je wil of niet..."

Waar kun je wakker van liggen?
Doodzonde is het dat het zo achteruit holt met de kerk, al valt het in onze gemeente best mee. Ook vind ik het moeilijk dat veel kerken hier op de Veluwe nog in een zo andere tijd leven.

Wat zijn je hobby's?
Toen ik nog op het architectenbureau werkte, was ik jeugdouderling en dat werd een uit de hand gelopen hobby. Ik ben theologie gaan studeren en heb van mijn hobby mijn werk gemaakt. Pastoraat is het boeiendst: luisteren naar levensverhalen van mensen en proberen te begrijpen hoe mensen met de dingen die hen overkwamen omgingen en verder konden. Veertien dagen elke dag een doodzieke man even opzoeken, die vervolgens vol vertrouwen heengaat; en dan beschuit-met-muisjes eten bij prille ouders die zeggen: "Als je toch zo'n klein mensje in je handen houdt... Wie dan nog durft beweren dat er niets is!"
Verder maak ik jam van (liefst) in 't wild geplukte vruchten als bramen, frambozen, rozenbottels, bosbessen, kweeappels, etc., en ik borduur. De laatste twee jaar was ik hard bezig met het voor de hele familie uittypen van 35 jaar dagboeken (1940-1975) van mijn beppe Afke. Boeiend je ineens te realiseren hoe sterk het leven is veranderd. Ook het geloven.

Waar heb je een hekel aan?
Mijn vrouw en kinderen zijn dol op onze twee poezen. Voor mij hoeft het niet zo.
En ik heb een hekel aan mensen die allerlei ouderwetse dingen beweren die volgens hen zo in de bijbel staan, terwijl het enkel hun traditie is.

Wat inspireert je?
In de studieverloven die ik als predikant kreeg, heb ik een fietspelgrimage gemaakt naar Jeruzalem, later een pelgrimages te voet naar Taizé en onlangs naar Assisi. Je hebt dan 3 maanden een totaal ander leven, slaapt in je tentje op een boerenerf of ergens in het bos, leeft een beetje als clochard, vrij en blij wandelend op 's Heren wegen door Gods mooie schepping. En wat je onderweg allemaal beleeft, en bedenkt... Wat jammer dat het studieverlof in de huidige vorm stopt.

Je mag kiezen: geloof, hoop, liefde. Welke van de drie?
Ik vind het alle drie prachtige woorden, maar de liefde is de grootste. Liefde maakt alles anders!

EN NU OVER HET CONVIVIUM...

Wat heeft jou destijds voor het convivium doen kiezen?
Toen convivium Pakhuis Londen zou starten, werd ik door Ds Wolfensberger, die mij kende van de 'Aktie Late roepingen', getipt en min of meer gevraagd om mee te doen. Als voorbereiding gingen de aanstaande bewoners, een heel divers stel leuke mensen, langs de andere convivia. Daarna mochten we Pakhuis London vormgeven. We besloten o.a. om vegetarisch te eten, veel te zingen aan tafel, enz. Ik werd de eerste pontifex. Het was reuze spannend om zo samen een woongroep te beginnen.

Wat heeft het wonen in het convivium voor jou betekend?
Ik heb er ontzettend veel geleerd. Elke eerste bewoner kwam er met eigen visioenen binnen en die 12 dromen moesten in de praktijk aan elkaar worden aangepast. Dat gaf wel spanningen... Maar het was een fijne tijd.

"Denkend aan Pakhuis London zie ik..."
de enorme pannen macaroni... de gezellige maaltijden met soms wel 20 mensen, het samen zingen... En de beste herinnering: de jongen in de kamer naast de mijne had al enige tijd een meisje. Hij beëindigde het contact nogal bruut. Als pontifex heb je dan natuurlijk je verantwoordelijkheid. Het meisje mocht op mijn kamer uithuilen. Ik neem mijn plichten altijd heel serieus en zo lig ik nog elke nacht met mijn arm om haar heen.
Met veel genoegen!

Welke boodschap zou je mee willen geven aan huidige conviviumbewoners?
Geniet van je conviviumjaren. Juist doordat je zo dicht op elkaars lip zit en samen eet en avonden hebt, leer je heel veel van elkaar en hoe groepsprocessen gaan. De tijd en energie die je erin steekt, komt er driedubbel weer uit.

Florida de Kok

Conviviumdag 17 maart 2012 in Leiden
Thema: poort naar de hemel (op aarde)!

Hoe goed is het....

Sfeerimpressie 7e Lustrum De Hooge Stoep op 26 februari 2012

Een zonnige zondagmiddag, nieuwsgierig staat een aantal Stoepers op de uitkijk naar de eerste gasten. De hele ochtend is er al drukgeschrobd, geboend, gesneden en gekookt. De kamers hebben er nog nooit zo schoon uitgezien en in de keuken worden de laatste culinaire capriolen uitgehaald voor het buffet.

De eerste oud-bewoners arriveren, gewapend met post-it's en pennen en onder luide kreten van herkenning struinen ze door het huis. Algauw is elke kamer beplakt met gele briefjes met daarop een herinnering. Vroegere huisgenoten ontmoeten elkaar weer, de 'weet je nog.' verhalen komen op gang en er wordt geïnspecteerd of de tradities nog wel in ere worden gehouden.

Meerdere keren komt het verhaal langs van Aad, de huiskip, die woonde in de douche op nul en vrolijk meedeed met elk feestje. De frustratie over de huistelefoon waarbij de telefoontikken genoteerd moesten worden. De verhitte discussies bij een huisweekend. Ondertussen vloeit de wijn rijkelijk en wordt het steeds gezelliger.

Na de gebruikelijke speech van de pontifex wordt het buffet geopend, waar een aantal Stoepers de hele dag voor in de keuken stond. De maaltijd valt dan ook zeer in de smaak en iedereen schept driftig op van de salades, brood en tapanades, kazen, garnalen en zalm.

De oudste garde oud-bewoners hebben van de kamer op de begane grond hun verzamelplek gemaakt en zo zijn door het hele huis generaties Stoepers te vinden. Het is fascinerend om de hele geschiedenis van de Stoep zo eens over de vloer te hebben, om te zien dat in elke periode van dit huis, met verschillende bewoners, er toch telkens dezelfde verhalen en idealen zijn.

De maaltijd wordt beëindigd met een toespraak van convivium-pastor Florida de Kok en het LiMo, liturgisch moment. Op een groot vel worden herinneringen vanaf het eerste Stoepjaar, 1977, opgetekend. Daarbij hebben we het over waarden die, ook na de verbouwing, zeker bewaard moeten worden in de Stoep.
Zo wordt uiteindelijk de laatste wijn ingeschonken, e-mailadressen uitgewisseld en naar de jassen gezocht. De meesten gaan weer richting huis.

Er blijven nog een aantal oud-bewoners over. Er wordt een gitaar gepakt en tot in de vroege uurtjes liedjes gezongen bij kaarslicht. Bij zo'n afsluiting hoort, wat mij betreft, de tekst 'Hoe goed is het, hoe heerlijk, als broeders bijeen wonen'. Kop Hieps!

Jasper Schonewille,
pontifex De Hooge Stoep

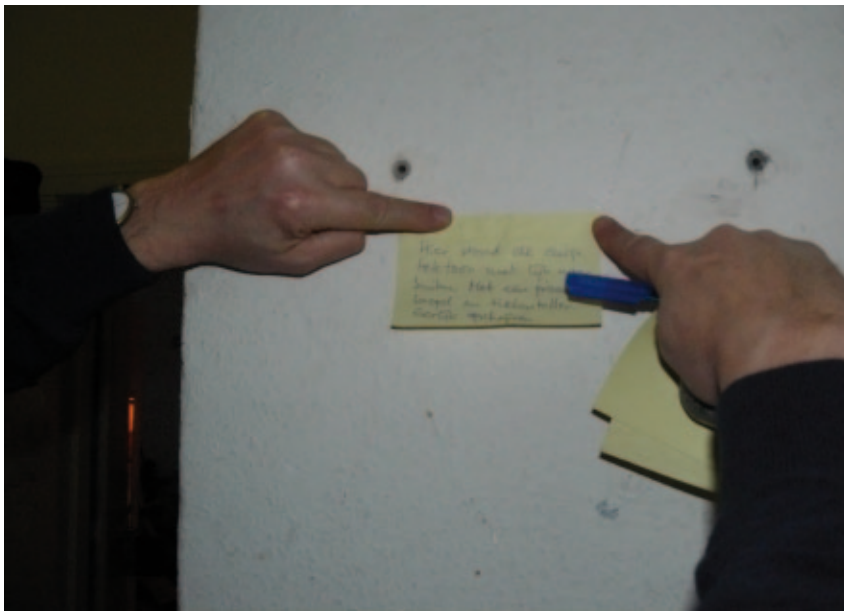

Beste Stoepers hier verzameld vanuit alle hoeken van de wereld, beste Stoepers, hier wonend in huis, en opperbest bestuur van Ruimzicht,

Zie hoe goed het is, hoe heerlijk als broeders samenwonen!

Hoe goed het is om elke woensdag een vega-maaltijd te eten
Hoe goed het is om een kamer te hebben met de naam d'Aloude
Hoe goed het is dat bij die broeders zich ook zusters hebben gevoegd, soms op zo'n enthousiaste wijze dat we nu zelfs kunnen spreken van Stoepkinderen.
Hoe goed het is dat dit pand überhaupt nog bestaat na al het gerampestamp en feestgedruis
Hoe goed het is dat dit huis voorkomt in onnoemelijk veel herinneringen
Hoe goed het is dat we een archief hebben aan onnavolgbare quotes en ellenlange streeplijstjes
Hoe goed het is dat een onschuldige commissie als de drankencie uitgegroeid is tot een dictatoriaal omhooggevallen instituut
Hoe goed het is dat we Ruimzicht eens op de hak nemen
Hoe goed het is de kookploeg uren heeft staan hakken, snijden, pellen om deze geweldige maaltijd te maken
Hoe goed het is dat hier generaties Stoepers bij elkaar zitten
Maar wat is dan goed?

Goed als olie op het hoofd die neervalt op de baard, de baard van Aäron, en neervalt op de hals van zijn gewaad als de dauw van de Hermon die neervalt op de bergen van Sion.

Aäron was priester en met olie ingewijd. Dus 'goed als olie' heeft dus iets te maken met heiligheid. Het heerlijke samenwonen is iets heiligs. (...)
Het samenwonen is, naar mijn idee, dat we elkaar er laten zijn. We laten elkaar er zijn met alle verschillende visies, meningen en overtuigingen. We laten elkaar er zijn met verlies, maar ook in een overvolle dronken woonkamer met oud en nieuw. We laten elkaar er zijn op de meest onmogelijke plekken met een huisweekend.
Met dat samenzijn ontstaat het heilige. Zoals de olie en de dauw die neervallen zo gebeurt dat goede als je in d'Aloude zit en eens om je heen kijkt, de huisgenoten, de muizen en het bier en denkt 'ik zit hier goed'.

Daar geeft de Heer zijn zegen: leven voor altijd.

Zoals ik zei, het goede samenwonen is niet alleen iets waar je gezamenlijk aan werkt, het overkomt je en ontstaat uiteindelijk. Een soort ontvangen, een zegen. En die zegen is leven voor altijd. Ik geloof niet in een dode Stoep. Als wij hier heerlijk samenwonen dan kan het niet anders dan dat de Stoep blijft bestaan tot in lengte van dagen. Ook al wordt elke traditie vergeten, raakt elk gebruik verloren, ook al dreigt de meest ingrijpende verbouwing - als wij hier samenwonen richt niks, maar dan ook niks de Stoep te gronde!

Dit is een ingekorte versie van de toespraak van de pontifex van De Hooge Stoep. Jasper studeert theologie.

Lustrum

Moeshoes, Groningen: vrijdag 13 april 2012
Pakhuis London, Groningen: zaterdag 19 mei 2012
Doedoleith, Leiden: zaterdag 26 mei 2012

Een uitnodiging volgt. Of bezoek de website voor nadere informatie.
Alle oud-bewoners zijn van harte welkom!

Personalia

Geboorteberichten
30 juni 2012: Seth Piter zoon van Joanne en Frans Petersen-Vogelzang

Inauguraties
23-01-2012: Akapella: Gerjan Piksen, Babeth Fotchind, Tim Vos, Eliana Khabbaz, Floriaan Bilderbeek
04-02-2012: De Hooge Stoep: Arno van de Bovenkamp, Thijs van Roon, Anke de Jong, Dido van den Bersselaar, Samuel Dekker
07-02-2012: Doedoleith: Jessica Remmerts, Joris Harinck
13-02-2012 – De Stadhouder: Loes Zuidervaart, Marijn Verwijs

Lustrum
26-02-2012: De Hooge Stoep (35 jaar)

Conviviumdag
17-03-2012: te Leiden

Bevestiging en intrede
22-01-2012: ds. Marrit Bassa (oud-bewoonster De Stadhouder) aan de Protestantse Gemeente te Voorst

Paasnacht 7 april 2012 legt Jasper Keus, oud-bewoner van Pakhuis London en Moeshoes, in Taizé (fr.) de gelofte af, waarmee hij zich voor het leven verbindt aan de broederschap van Taizé.

Gekomen in
De Stadhouder: Thijs Sogtoen
Villa Spina Rosa: Beatrijs Koet, Marije Verhagen
Akapella: Robbin Doppenberg

Vertrokken uit
De Stadhouder: Bob Wegkamp
Villa Spina Rosa: Trudy Schutter, Stef Mensink
Akapella: René Witteveen

Het Keuken Blok

Macaroni van De Stadhouder *(15 personen)*

Een zeer goedkope maaltijd, vooral wanneer je thuis al Italiaanse kruiden, balsamico, olijfolie en eieren hebt staan. Wij wonen met 9 personen, maar bij een hospiteeravond doen we deze uitgebreide versie.

Ingrediënten (AH):
1500 gram euroshopper macaroni
3 pakjes euroshopper macaroni kruiden zakjes
3 karton verpakte euroshopper gezeefde tomaat
2 grote zakken AH Italiaanse roerbakgroente
1 kilo rundergehakt
4 uien
Olijfolie, knoflook, peper/zout
Italiaanse kruiden
kaas (1 a 2 van die zakjes euroshopper geraspte kaas)
3 x Stokbrood (euroshopper pistoletten, 2 per verpakking)
kruiden boter/ pesto/ kruidenkaas
1 krop sla
6 grote tomaten
1 komkommer
augurken
4 eieren
sladressing (balsamico + olijf olie)

Bereiding
Snij de uien fijn, en pers of snij zoveel teentjes knoflook als je huis lekker vindt.
Verhit de olijfolie en voeg de ui en knoflook toe (totdat huisgenoten binnen komen en vragen waarom het zo lekker ruikt). Voeg het gehakt toe en bak rul tot het goed gaar is. Voeg de zakjes kruiden toe, met daarbij nog een flinke schep Italiaanse kruiden.

Voeg nu de roerbakgroente toe. Het lijkt heel veel, maar uiteindelijk kan het er echt helemaal in. Voeg nu de gezeefde tomaat toe en blijf goed doorroeren. Voeg nog ruim twee eetlepels Italiaanse kruiden toe en breng op smaak met peper en zout.
Laat even sudderen, roer af en toe om zodat het niet op de bodem aanbakt. Kook ondertussen de macaroni gaar (hou je aan het aantal minuten op de verpakking!) en giet af. Het is lekker om er wat olijfolie doorheen te doen.

Was de sla, tomaat en komkommer, en snij in stukjes. Doe dat ook met de augurken. Laat 4 eieren koken en snij deze in stukjes. Beetje balsamico en olijfolie als dressing en dan heb je een lekkere salade.
Maak iets leuks van de afbak stokbroden: snij ze open voordat je ze in de oven doet en smeer groene pesto of kruidenboter ertussen, of wat geraspte kaas, en laat ze met vulling bruin worden in de oven. Creatievelingen kunnen ook zelf groene pesto maken.

Ter herinnering Anne Eshuis

In de vorige uitgave van RuimZicht stond een artikel van Anne Eshuis, International Officer aan de PThU te Kampen, waarin zij vertelde over haar werk met en voor buitenlandse studenten. In die hoedanigheid was zij nauw betrokken bij het nieuw op te richten Internationale Convivium in Groningen. Ons bereikte het verdrietige bericht dat Anne Eshuis op 46-jarige leeftijd is overleden. Wij gedenken haar met eerbied en dragen de herinnering aan haar warme persoonlijkheid, inzet en vriendelijkheid met ons mee.

Tekst bij het begin van de studentenraadsvergadering, januari 2012 - door Lukas Koet

In mij is het duister, maar bij U is het licht.

Ik ben eenzaam, maar U verlaat mij niet

Ik ben zwakmoedig, maar bij U is hulp

Ik ben onrustig, maar U schenkt vrede

Ik ben verbitterd, maar U bent geduldig

Ik versta uw wegen niet, maar U wijst mij de weg.

Dietrich Bonhoeffer, 1943

ruimzicht studeren wonen bezinnen

Bestuur
Ds. D.H.J. Steenks, *voorzitter*
Ds. L.J.Th. Heuvelman, *secretaris*
Drs. W. Oomkes, *penningmeester*
Mw. ds. J.S. Dondorp
Mw. J.F. Folkertsma
Mw. J.C. Immink
Ds. H.J. Oortgiesen
Mw. ds. E.M. Post

Raad van Toezicht
Mw. K. Tulner, *voorzitter*
Drs. A. den Hertog, *secretaris*
Mr. H.J. de Boer
Ds. J.J.F. van Melle
Ds P. Verhoeff, namens synode P.K.N.

Staf
Mw. ds. F.A.H.A. de Kok, *convivium-pastor*
Mw. P.J.M. Mulder, *chef de bureau*
Mw. H.W. Verschoor, *administratie*
Mw. drs. A. Weiland, *staflid beleidsontwikkeling*

Centraal adres
Cornelis Houtmanstraat 2,
3572 LV Utrecht
Telefoon (030) 254 02 48
Fax (030) 254 02 96
E-mail: info@ruimzicht.nl

Postbank (ING) 9002
Bank 6963 61 418 (ING Amsterdam)

DE CONVIVIA

'De Hooge Stoep' te Amsterdam
16 bewoners

'Pakhuis London' te Groningen
12 bewoners

'Moeshoes' te Groningen
8 bewoners

'Doedoleith' te Leiden
9 bewoners

'Tout Passe' te Utrecht
12 bewoners

'Villa Spina Rosa' te Utrecht
11 bewoners

'Akapella' te Utrecht
15 bewoners

'De Stadhouder' te Utrecht
9 bewoners